

стратегії є одним з критеріїв для прийняття рішення на користь тієї чи іншої стратегії інноваційного розвитку ОП).

Етап 8. Внутрішній аудит і консалтинг інноваційної діяльності ОП (неадекватні витрати, які можуть виникнути в результаті інноваційної діяльності ОП, характеризують практично гарантований шлях до фінансової кризи, тому головним завданням внутрішнього аудиту є нагляд за витратами ОП і встановлення меж їх адекватності.

1. Бондарчук М.К. Антикризисні інновації та напрями їх фінансування в об'єднаннях підприємств: [Обліково-фінансове забезпечення сталого розвитку аграрного сектору економіки України на інноваційній основі: колективна монографія] / [Бондарчук М.К., Шоля Р.І.] / за заг. ред. Г.Є. Павлової та І.П. Приходька. — Дніпропетровськ: Герда, 2015. - 436с. 2. Gerisch R., Hofmann W., Aufgaben und Probleme der Entwicklung in den Kombinatzen zur Erhonung der volkswirtschaftlichen Effektivitat. In Wirtschaftswissenschaft, Berlin 27 (1979) 2, S.139.].

Бохонко І.В.

Національний університет «Львівська політехніка»

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ ПЕРЕХІД ЕНЕРГОПОСТАЧАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

У сучасних умовах господарювання рівень енергоспоживання, ощадливе використання електроенергії є визначальними факторами економіки будь-якої країни, особливо там де наявний дефіцит енергоносіїв. Через обмеженість енергоресурсів в Україні втрати електроенергії перетворилися зі звичайного звітного показника в один з важелів керування економічною ефективністю роботи енергопостачальних підприємств. Викликом конкурентоспроможності національної економіки є низький рівень її енергоефективності та переважання у структурі економіки енергоємних виробництв. До цього часу завдання підвищення енергоефективності національної економіки так і не стало визначальним. До останнього часу держава та суспільство України продовжували діяти за інерцією стереотипів існування надлишку енергоресурсів, а державна економічна політика не стимулювала їх ефективного використання.

Ключовою особливістю сучасних глобальних економічних процесів є стрімке нарощування конкурентної боротьби між країнами за обмежені природні ресурси, основними з яких є енергетичні товари та продукти харчування. Практично жодна країна світу не може повністю забезпечити себе такими ресурсами. Як показують результати багатьох наукових досліджень, використання традиційних енергоресурсів (вугілля, нафта, газ) наносить значну шкоду екосистемі планети та спричиняє зміни клімату, що у свою чергу позначається на здоров'ї та умовах життя населення і, як наслідок, на світовій та національній економіках. Через це в останні десятиріччя світова спільнота активно розвиває технології та засоби використання невичерпних і чистих джерел енергії, таких як вітер, сонячне випромінювання, відновлювані біоенергетичні ресурси та інші.

Виходячи з поточного стану електроенергетичної галузі та оцінки проблем і перспектив її розвитку, можна стверджувати, що ефективне транспортування електричної енергії для забезпечення внутрішнього попиту та якісного функціонування підприємств цієї галузі необхідне будівництво нових енергоблоків на основі сучасних технологій, реконструкцію та технічне переоснащення наявних генеруючих

потужностей. Одним із визначальних заходів економії ресурсів є зменшення втрат електроенергії при транспортуванні мережами.

У разі впровадження цільової політики розвитку відновлюваної енергетики, що було умовою Революційного сценарію «енергетичного переходу» України, цілком реально збільшити частку відновлюваних джерел енергії в структурі кінцевого споживання енергетичних ресурсів в 2050 р. до 91%, скоротивши при цьому потреби в енергоресурсах на 42% порівняно з Консервативним сценарієм за рахунок впровадження заходів з підвищення енергоефективності та енергозбереження [1]. Тобто результати моделювання Революційного сценарію свідчать про те, що Україна володіє достатнім відновлюваним енергетичним потенціалом, який може забезпечити повне покриття потенційного попиту на енергетичні ресурси та послуги навіть за умов збереження високої частки енергоємної промисловості в країні. У разі забезпечення повного або принаймні часткового вітчизняного виробництва технологій в Україні можуть бути вирішені не лише енергетичні, екологічні та кліматичні проблеми, але також і соціально-економічні.

1. https://www.energybrainpool.com/fileadmin/download/Studien/Studie_2017-06-26_GPE_Studie_KalteDunkelflaute_Energy-Brainpool.pdf

Бублик М. І., Лісовська Л. С., Медвідь Р. В.
Національний університет «Львівська політехніка»

МОЖЛИВОСТІ ТА ТРУДНОЩІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ У СФЕРІ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Європейський Союз активно провадить політику, спрямовану на підвищення рівня захисту прав інтелектуальної власності, а для України, яка взяла курс на євроінтеграцію та активно його реалізовує, питання щодо захисту прав інтелектуальної власності набувають додаткового значення. Проблема захисту прав інтелектуальної власності не є унікальною тільки для України, а є спільною для всього світового співтовариства. У рамках Угоди про асоціацію наша країна взяла на себе низку зобов'язань задля забезпечення належного рівня захисту сфери інтелектуальної власності, які аналогічні для всіх країн-членів ЄС, адже незважаючи на таке численне законодавство та інфраструктуру, охорона прав інтелектуальної власності в Україні є досить поганою.

Проаналізувавши останні дослідження та публікації відомих вчених щодо підвищення рівня захисту прав інтелектуальною власності в умовах української євроінтеграції, зокрема роботи: О. Орлюк, О. Зелінської, В. Мовчан, О. Сушка, М. Емерсона та інших, які досліджують основні результати впливу імплементації економічної частини Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, однак не достатньо розкрито можливості та труднощі, які можуть виникнути в процесі здійснення домовленостей.

У тексті Угоди про асоціацію між Україною та ЄС глава 9 розділу IV «Торгівля й питання, пов'язані з торгівлею» безпосередньо присвячена інтелектуальній власності. У цій главі сформульовано 2 головні цілі [1]: спрощення створення і комерційного використання інноваційних продуктів та продуктів творчої діяльності на території Сторін; і досягнення належного та ефективного рівня охорони і захисту прав інтелектуальної власності. Метою глави 9 є [2, с.31] посилення процесу виробництва та комерціалізації інноваційних товарів та винаходів, а також посилення належного та ефективного рівня охорони та реалізації прав інтелектуальної власності.